

strider mod deres og deres families interesser eller mod de pågældende landes eller territoriers økonomi, bør den almindelige politik gå ud på ved alle egnede midler at søge at få arbejderne og deres familier til at bosætte sig fast i eller i nærheden af beskæftigelsesområderne, i særdeleshed gennem de foranstaltninger, der er omtalt i nærværende henstillings afsnit IV og i stk. 51, 52 og 53.

51. Som anført i § 3, bør ingen af nærværende henstillings bestemmelser fortolkes således, at nogen person skal være berettiget til at flytte til eller forblive i noget land eller territorium, såfremt det ikke er i overensstemmelse med det pågældende lands eller territoriums indvandringslovgivning eller anden lovgivning. Uanset dette bør den pågældende myndighed, såfremt en sådan fremgangsmåde ikke er i strid med det pågældende lands politik, overveje at yde udvandrende arbejdere, som har været bosat i indvandringslandet i et tidsrum af mindst 5 år, enhver mulighed for at erhverve indfødsret i indvandringslandet.

52. (1) Hvor en fast bosættelse af udvandrende arbejdere på eller i nærheden af deres arbejdssted anses for mulig, bør der træffes foranstaltninger med henblik herpå.

(2) Disse foranstaltninger bør omfatte

- a) tilskyndelse til hvervning af udvandrende arbejdere, ledsaget af deres familie;
- b) ydelse af bistand, hvor dette er muligt og ønskeligt, til oprettelse af egnede kollektive organisationer i eller i nærheden af arbejdsstedet;
- c) tilvejebringelse af boliger af anerkendt standard og til en passende pris for at fremme familiernes faste bosættelse;
- d) tildeling af tilstrækkelig jord til dyrkning af fødemidler, hvor dette er muligt og ønskeligt;
- e) oprettelse af landsbyer eller bebyggelser for udvandrende arbejdere, der har trukket sig tilbage, på steder, hvor de har mulighed for at bidrage til deres eget underhold, såfremt der ikke findes mere egnede foranstaltninger, og hvor dette er muligt og ønskeligt.

VI. Henstillingens gennemførelse.

53. Den pågældende myndighed bør drage omsorg for, at den eller de pågældende administrative myndigheder i samarbejde med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor begge findes, overvåger gennemførelsen af de foranstaltninger til beskyttelse af udvandrende arbejdere, der er omhandlet i nærværende henstilling.

54. I tilfælde, hvor de udvandrende arbejdere ikke er fortrolige med arbejdsvilkårene og arbejdsforholdene, sproget, sædvanerne eller den møntfod, der anvendes på beskæftigelsesstedet, bør den eller de pågældende administrative myndigheder sørge for, at alle formaliteter med hensyn til afslutning af arbejdskontrakter er overholdt, således at der skabes sikkerhed for, at den enkelte arbejder forstår de for hans beskæftigelse gældende arbejdsvilkår og forhold, kontraktens bestemmelser, enkelthederne med hensyn til lønsatser og lønudbetaling, og at han af egen fri vilje har akcepteret disse vilkår og forhold.

55. Ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation bør med passende mellemrum efter styrelsesrådets beslutning aflægge rapport til Det internationale Arbejdsbureau om stillingen med hensyn til lov og praksis i de lande og territorier, for hvilke det pågældende medlem har ansvar med hensyn til de i nærværende henstilling omhandlede spørgsmål. Det bør fremgå af disse rapporter, i hvor stort omfang nærværende henstillings bestemmelser er blevet gennemført eller er foreslået gennemført, og hvilke ændringer i disse bestemmelser det er anset for eller måtte anses for nødvendigt at foretage for deres vedtagelse eller gennemførelse.

56. Ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation, der er ansvarlig for et afhængigt territorium, bør i videst muligt omfang søge at sikre, at de i nærværende henstilling fastsatte minimumskrav gennemføres effektivt i et sådant territorium, og bør i særdeleshed forelægge henstillingen for den eller de myndigheder, det påhviler at gennemføre de deri fastsatte minimumsnormer i et sådant territorium.

VI. Straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter.

Ved 1. behandling af dette spørgsmål på sidste års arbejdskonference blev det vedtaget, at der skulle søges gennemført en henstilling om emnet til supplerings af den i 1939 vedtagne konvention (nr. 65) angående straffebestemmelser for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejders side. Der henvises herom til sidste års beretning p. 22.

Arbejdsbureauet havde derfor i sin rapport om spørgsmålet til dette års konference udarbejdet udkast til en sådan henstilling med en supplerende resolution.